

DOMOVINA

Iskaja vsaki petek v tednu. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za insertate se plačuje 50 kr. temeljne prispilbine ter od vsake petit-vrste po 10 kr. za vsakokrat; za večje insertate, kakor tudi za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 50 kr., za četrt leta 80 kr., katera naj se pošilja: Upravništvu „Domovine“ v Celji.

Nemški „Schulverein“ z dvema glavama.

Namen šulferajnskih šol je znan; znano je tudi v kakšnih slojih nahajajo iste svoje somišljenike in povspešitelje.

Povsod po slovenskih deželah, kamor se pritepe le par Nemcev, ali kjer se izleže kakšen renegat, ustanovi se za to zalego samostojna šulferajska šola, katera izgojuje mladino v sovražnem nam smislu, često celo v protiaavstrijskih načelih.

Vajeni smo tedaj bili do sedaj, da so ho dile takšne nepotrebne šole svojo radikalno pot, ki pa so pustile hladne vse razsodne sloje celo v nemških vrstah.

Mi smo morali enak „šport“ do sedaj presojati raz stališča združnega zakona, ki dovo. ljuje snovati vsaki narodnosti društva, korporacije itd., pa najsi so iste zgolj politične.

Nič drugega, nego politična agitacija, so namreč pri nas šulferajnske šole.

K čemur pa nismo mogli nikdar molčati, to pa je nemška perfidnost, ki snuje takšne šoble pod plaščem naravne potrebe za lastne otroke, v istini so pa iste le grda past za germanizovanje naše slovenske dece. Le pogledimo v takšen šulferajnski zavod v Vojniku, v Laškem trgu, v Sevnici, na Slatini itd., koliko otrok pač najdemo v njih, katerih stariši bi nosili pristne nemške obisti! Izmed 50 morda jeden!

Kaj bi tedaj bilo bolj naravno pri pravični vladi, kakor da bi bila že zdavno postavila zakonite meje temu izzivajočemu načinu pruske propagande med nami. Ako se stotine slovenskih otrok morajo učiti tujega nemškega jezika, katerega sicer nikoli ne slišijo, ne rabijo doma, menda bi tudi poedinega otroka nemškega pritepenca ali domačina-renegata ne vzel hudir, ko bi se učil z njimi slovenski, kateri jezik

redi njegove stariše med nami, in brez katerega tudi otrok ne bo našel — ali vsaj ne smel bi najti — pri nas kruha.

Toda tukaj mora naša vlada kazati svoje vroče srce za nemštvo, svet mora videti, da zistemi v Avstriji ne stojijo naravno na nogah, nego na — glavi.

Kje in kedaj pa je naša vlada protežirala na enak način Slovane, ako jih zanese usoda med tuji element? Koliko stotin slovenskih delavcev živi n. pr. v rudnikih na Gornjem Štajarskem, n. pr. v Ljubnem, Lankovicu itd.

Otrok teh rodbin je kar za par razredov, toda obiskovati morajo nemške šole. Kako bi nam pokazala vlada roge, ko bi zahtevali leti slovenski delavci za svoje otroke šol v materinem jeziku! Ko bi se tudi naša Ciril-Methodoya družba za to ponudila, ne doseglo bi se drugega, nego da bi pognali naše ljudi domov, češ, tam imate takih šol. Ali storimo mi kje tako z nemškimi naseljenci. To bi bilo razžaljenje cela Prusije, in gorje nam!

Rekli smo, da so gojili do sedaj šulferajnske ideje pri nas le oni radikalni nemški sloji, katerim je draženje in izzivanje nas Slovanov nekak življenski pogoj, ali pa vsaj prijeten „šport“. Kaj pa tedaj naj rečemo k najnovejši prikazni šulferajnske propagande, katera je izišla iz najvišjih krogov avstrijskega vojaštva, in katera potegne dosedaj po večini nepristransko vojaštvo v vrtinec najgnusnejših narodnostnih bojev, kjer se pričinja boj nedolžne mladine ter ga nadaljujejo potem dorasli prusofili in slovenski renegatje.

V najvišjih merodajnih vojaških faktorjih rodila se je v zadnjem času ideja, da je ustanoviti v vseh avstrijskih garnizijskih mestih in trgih vojaške šulferajnske šole, ako ni v istih že kakšna nemška srednja šola. Ti zavodi bodo služili v prvi vrsti otrokom čast

nikov in moštva, nadalje pa seveda potomcem uradnikov in odpadnikov v obče. Take šole naj bi vzdržavala po večini država, tedaj avstrijski davkoplačevalci vseh narodnostij.

Kam pridemo po tej struji pruske agitacije! Vzdržujemo že itak obilico šol, prispevamo k ogromnim vojaškim davkom ter k plačam častnikov, sedaj bi še pa naj za vojaške potomce razven obstoječih že šol na istem kraju, vzdržavali še posebne šulferajske šole!

Ko bi se šlo res le samo za vojaške otroke — kar pa ni mogoče, kakor bomo takoj dokazali — je to vsekakor nasilni zistem germanizacije, ki bi imela kaj podobnega le v prisilnim madžarjenju nemažarskih imen.

Kdor pozna duh discipline, ki vlada — sicer zelo blagodejno — v naši armadi, ta bo takoj uvidel, da se tukaj ne vpraša za svobodno voljo vojaškega očeta napram šulferajnu. Vojak, najsi bo častnik, podčastnik, vojaški uradnik ali prostak, ako ima otroke, poslati jih bo moral v šulferajnski zavod, pa če se mu nad tem tudi krči rodoljubno ali patrijotično srce. „Befehl ist Befehl, und Befehl muss befolgt werden“ (Zapoved je zapoved, in zapoved je treba slušati).

Ali pa hoče res ostati avstrijska vlada na veke tako ozkosrčna in neusmiljena, da mora vojak zatajiti vsako narodno čutenje?

Mar veže službena prisega in nemški armadni jezik slovenskega vojaka, njegovo ženo in otroke, da morajo zatajiti svoj rod, a to še v družabnem življenju? To se reče svobodnemu duhu in osebni samostojnosti v obraz biti. Zato ima avstrijska vlada svoje eksperimente seveda le med Slovani, pri Madžarih, pa najsi bodo tudi c. in kr. vojaki, bi s takšnim drznim poskusom slabo naletela.

Naše šole, posebno v mestih in večjih trgih, kjer edino imamo iskati vojaških posadk, preskrbljene so itak še preveč z nemškim podukom.

LISTEK.

Ciganka.

Izvirna povest.

(Spisal Dragotin Vrenko.)

„Saj lahko ostane tukaj, dokler ne bo okrevala“, mu pravi gospa; „mi ji radi pomagamo in ne bojte se, da bi vam bilo treba kaj plačati!“

Cigan bi bil sicer s tem zadovoljen, toda z njegovo ženo sta drugače nameravala. Prosil je gospo, naj ga pelje k njej, ker bi rad videl svojega otroka.

Babica je bogato obdarjena že prej odšla.

Ciganka je v postelji sedé pestovala otroka, ko je vstopil njen mož; nikakor je ni to iznenadilo, kajti pričakovala ga je že in ko se je k Marijici pripognil, da bi si jo dobro ogledal, mu je nekaj zašepetala na uho, kar pa ni slišala Migoličeva gospa, ki je zadaj prizor opazovala.

„Ali boš mogla iti z menoj?“ vpraša zdaj Cigan svojo ženo sklonivši se po konci. „Tako dcolgo sem te iskal.“

„Seveda grem; a kje imaš naš voz?“

„Doli blizu Bukara.“

„Pa kako boste šli tako daleč peš?“ pravi gospa skrbno. „Po poti boste onemogli in ubogo dete vam lahko zbolí.“

„Ne zamerite blaga gospa, pa jaz sem že dovolj močna in že lahko grem. Vi ste tako dobri, milostiva gospa, toda jaz vam ne smem dlje nadleže delati.“

„Le ostanite še, le ostanite,“ sili gospa dalje, „vsaj dva ali tri dni, da se še bolj okrepčate.“

„Ne, to ne gre na nobeden način!“ zavrne zdaj odločno stari Cigan. „Presrčna vam hvala, milostiva gospa, pa to ne gre.“

In to je odločilo. Gospa je še poskušala jo pridržati in tudi gospod Josip, kateri je vstopil, je prigovarjal Ciganu, da je še žena preslaba in da ne more tako daleč priti. A vse ni nič pomagalo in Migoličeva sta se morala udati.

Ana je hitro pripravila dobro in zdatno večerjo, da se bosta okrepčala za pot, gospa pa je prinesla Ciganki nekaj ponošenih, a še lepih oblačil, katera je morala obleči, potem nekaj perila in par srebrnih tolarjev, katerih se je sicer branila, ko je pa gospa ni videla, jih je hlastno spravila v svojo krilo, katero je hranilo že precej zakladov. Tudi gospod Migolič je oblekel starega Cigana po mestni šegi in mu podaril

zraven krstnega lista par novih bankovcev za vzgojo majhne Marijice, katero je povila gospa v čisto sveže plenice, za spomin pa ji je obesila okoli vratu zlato verižico z zlatim medaljonom, v katerem so bile slike od njenega soproga in od nje. Nihče bi ne bil spoznal v lepih mestnih oblačilih ciganskega para, ko sta se poslavljala od Migoličevih. Gospa je še jedenkrat vzela dete na roke in ga poljubovala; tako rada bi si ga bila obdržala, a ni si upala izreči te misli pred svojim možem. Malo težko ji je bilo slovo od majhne Marijice, katere ne bo več videla. Cigana sta se tisočkrat zahvaljevala za velike dobrote in bogate darove, katere sta sprejela, in poljubovala gospodu in gospej roke.

Mračno je že bilo, ko sta odhajala ta dva čudna gosta iz Migoličeve hiše in Pepina, katera je pri vežnih durih stala, je hotela Marijico še jedenkrat videti, ker se je takorekoč v njenem stanovanju rodila.

IV.

Migoličeva gospa je tistega večera še dolgo sedela zamišljena v salonu. Majhna Marijica, katero je par kratkih ur pestovala in h krstu nesla, ji je tako zelo k srcu prirasla. Želela si je, da bi to ljubo dete, ki je imelo tako lepe

Da bi se pa tudi vojaški otrok pričel nekoliko deželnega jezika, pa menda vendar ni tolik greh; nam to ne bo mnogo koristilo, pač pa interesovanim krogom samim. Saj stariši, in to tudi vojaški, ne vedo, kje bodo njihovi otroci si iskali kruha. Privilegija menda vendar nimajo, da bodo njihovi otroci zgolj vojaški činovniki med Nemci. Mi bi ne imeli nič proti temu.

Da pa nameravane šole ne morejo biti namenjene le izključno za vojaške otroke, jasno bo vsakomur, ako pomisli, koliko vojaških otrok je n. pr. v garnizijah v Celju, posebno pa v Slov. Bistrici, Ptuju, Radgoni itd. Še manj pa jih je po docela majnih garnizijah na Češkem, Bukovini, Galiciji in ostalih slovanskih pokrajinah. S čim bodo tedaj popolnovali ozir. polnili projektirane vojaške šulferajnske šole?

V prvi vrsti s potomstvom ostalega krajevnega uradništva, nadalje pa tudi z otroci meščanov in tržanov sploh, ne izvzemši bližnjih okolice.

Nevarnost vsled tega je za nas dvojna: med domačim prebivalstvom in vojaštvom napravil se bode umetni razdor, slovanska deca pa se bo na nov način germanizovala.

Dalekovidni Čehi postavili so se vsled tega prvi pravočasno proti ustanavljanju vojaških šulferajnskih šol. V praškem deželnem zboru interpeloval je te dni poslanec dr. Šamanek vlado zaradi ustanovitve tega društva, naglašujoč, da je to društvo izraz sovražnosti proti slovanskemu ljudstvu ter naredi umetno brezno med ljudstvom in vojaštvom.

Enakemu protestu pridružimo se vsi avstrijski Slovani.

Aktivnemu vojaku je bilo dosedaj zabranjeno vtikati se v drvečo politiko; ravno to dejstvo delalo je vojaštvo v naših očeh zvišeno, vsled česar ni armadi noben stan, noben narod odrekal potrebnega spoštovanja. Ugled častnikov, bili bi isti katere koli narodnosti in vere, živel je baš vsled te nepristranosti v očeh vsacega vernega državljanca.

Radikalni nemški sloji pa so sovražili vojaštvo le zaradi tega, ker se isto ni smelo, ne maralo potapljati v prusko kalužo. Pomislimo le na lanske dogodke v Gradcu!

A sedaj so se našli! Oni nemški listi v Gradcu, ki niso imeli nikdar priznalne besede za patrijotično vojaštvo, ne morejo sedaj brzdati svojega neznanskega veselja. Hvale in slave kar preplavljajo njihove predale, kar pa zamore le omadeževati c. in kr. suknje vojaških patrijotov.

Eden teh listov z radostjo konstatuje: Ustanovitev vojaškega šulferajna ni nič drugoga kakor svečano pripoznanje in odobravanje načel nemškega šulferajna sploh; sedaj bo meščan (seveda nemški) tudi na šolskem polju lep roko v roki hodil z vojaštvom. Za nas je to pač dovolj!

Kača ponemčevalnega šulferajna naj bi dobila še jedno glavo, katero bi naj mi avstrijski državljani pitali, da nam oskruni in požre našo slovansko mladino.

Bodo li naši poslanci to dopustili?

plave oči, ostalo pri njej in se nadejala, da ji ga bo Ciganka tako ali tako pustila; kajti vedela je, da se takšni potujoči ljudje radi znebijo nadležnih otrok in mislila si, da je Ciganka ravno zaradi tega prišla v mesto in v njeno hišo. Razven tega je lepo dete vzbudilo v mladi gospej materino ljubezen, katera spi v vsakem ženskem srcu. Usoda njej ni te sreče določila, da bi zamogla svojega otroka pestovati in zdaj sama ni razumela sebe, zakaj ji je ravno to cigansko dete vzbudilo blage čute v prsih. Toda upanje, ta neznana moč v človeškem življenju, tudi nje ni zapustilo. Zlate nade in bujne želje so se oživele v njenih prsih in vedno se ji je vsiljevala misel, da še dobi dete nazaj. A kmalu je zopet takšne misli zavrgla, pa — zopet in zopet so se vrnila in ni se jih mogla otresti, dokler je ni objel pozno v noči le spanec in jo zazibal v sladke sanje, v katerih je gledala vse svoje želje izpolnjene.

Sedela je pri zibelki, iz katere sta jo gledali dve drobni plavi očesci tako milo; ljubki obrazček se ji je smehljaj izpod bele odeje in oko se ji je rosilo od veselja. Srečna je bila in vzdignila je majhno Marijico iz zibelke; poskušala je že hoditi, po jeden korak in drugi, naprej

Nemškonacionalni diktatorji.

Uboga Avstrija, ubogi Slovani, ubogi — grof Thun! „Generalštab“ avstrijske nemške armade je sestavil ravnokar vojni načrt za celo državo in predpisal pogoje, pod katerimi so nemški politični generali velikani pripravljani pustiti živeti Avstrijo, Slovane in grofa Thuna, — če se tem ne podvržejo, bo pa vojska, „krvava vojska“, kakršne svet še ni videl!

Program nemških zahtev ali, če hočete: avstrijskih Nemcev zastopniki so se te dni na Dunaju posvetovali o sestavljenih zahtevah za posamezne kronovine, katerim bo grof Thun ozir. vlada morala ustreči, ali pa se bo vse razletelo v cunje, kar ni zavarovano proti nemškemu — smodniku!

Devetnajsto stoletje se bliža koncu, in v slovo mu pa stopajo na površje staroveški diktatorji in gladijatorji z zavihanimi rokavi, kuštravimi lasmi, opasani z nemškimi viteškimi meči — strah in groza onemu, kdor jih pogleda. Zdi se človeku kot bi gledal po noči v temen gozd, kjer se okrog brlečega ognja posedajo divji obrazi odurnih krvnikov, ki stikajo glave k važnemu posvetovanju in načrtu, pred katerim se ima tresti ves svet! . . .

Da Dunaju, v središču, v metropoli cesarstva hočejo diktirati nemški vitezi, politične revščine drugim avstrijskim narodom mirovne pogodbe in vladi igrati na gosli, po kojih naj pleše! Ali ni to smešna drznost?

Kaj pa prav za prav avstrijski Nemci od te ustavne države zahtevajo, kar bi še ne imeli?

Po državnih osnovnih zakonih zajamčene pravice uživajo vse in povsod, ravnopravnost se izvršuje, kar se njih jezika tiče, z uprav nerovno natančnostjo, po mešanih deželah so v isti veljavi kot manjšine, kakor večina prebivalstva itd.

Pa ne samo to! Vsled popustljivosti Slovanov se Nemcem in Lahom na ljubo slovanski narod zatira, potučuje, ljudstvo in mladina zapeljuje k neznačajnosti, uganja se sploh od strani političnega sistema in družih faktorjev tak humberg — dejstvo in pravi turški terozizem, da se človeku ghuši ga opisavati. V tej razdrapani Avstriji, kjer hočeta Nemeec in Madžar sama rogoviliti, bi bili Slovani upravičeni, bolj čez mejo gledati, in najmanj toliko kot gledajo Nemci in Italijani, pa tega vendar ne storé! Ali, kakor ne bodo pustili Avstrije razbiti, si tudi svojih pravic ne bodo pustili diktirati po tacihih političnih kričačih, kakršni so zdaj zbrani na Dunaju. Slovanski narod pa naj skrbi za to, da bodo njegovi zastopniki v državnem zboru vladi in tem nemškim mešetarjem pokazali primerno zobé in nastopali proti obem s tistim brezozirnim taktom, kakor nastopajo drugi proti nam. Diktirali nam pa ti pritepeni in lačni volkovi in z jetničarskim vzduhom okajeni exvitezi v Avstriji ne bodo, najmanj pa sedaj, ko se okoli avstrijskega zidovja plazi — politično-roparska druhal!

ni šlo; šibke nožice so bile še preslabe in trudno dete je položila nazaj v zibelko. „Hajtutu, hajtutu“ ga je jela zibati in kmalu je spal angelj ček mirno sladko. Tudi ona je zadremala in glava ji je padla na prsi. — Milo vpitje jo prebudi in — zibelka je bila prazna; a tam pri vratih je še videla Cigana, kateri je bežal z detetom. Za njim bi rada planila in klicala na pomoč, toda bila je kakor privezana na stol in grlo ji je bilo zadrženo; vse moči je napenjala, a zaman; le milo vpitje je slišala še od daleč.

Kaj je to? — Ali so sanje, ali je resnica? Ne ječi nekdo zunaj pri vratih? Gospa se je vzbudila in poslušala. „To niso sanje!“ Hitro vstane in obleče plašč. Zdjaj se je spomnila, kaj se ji je sanjalo; po ušesih ji je še pa donelo milo vpitje majhnega otroka. Gre k oknu, skozi katerega je že sijal beli dan, da bi se razvedrila. Čelo je bilo potno od mučnih sanj in sama sebi se je smejala, da so jo zamogle sanje tako prestrašiti.

Stoprav, ko se misli vrniti v postelj, da bi si še malo odpočila, se sliši zopet slabo ječanje zunaj. Gospa se prestraši. „To niso sanje!“ vsklikne in hiti v salon. A zopet je vse tiho. Morda se ji je samo tako zdelo, kajti sanje so

Celjske novice.

(Južnoštajarska hranilnica v Celju) ima dne 24. aprila t. l. ob 10. uri dopoldne v sejni dvorani v „Narodnem domu“ XX. redno sejo upravnega odbora. Prosi se za polnoštevilno udeležbo.

(Dr. V. Oblaka spomenik) Ljubljanski listi prinesli so vest, da se dne 15. t. m. blagoslovi in odkrije na celjskem okoliškem pokopališču spomenik, katerega so darovali pokojnemu slovanski filologi. Vest bila je prenegla, ker se delo postavljanja ni moglo radi slabega vremena zvršiti, pa tudi priprav za slovesno izročenje — dobili smo vest o tem še le v petek 13. t. m. — nikakor ni bilo možno urediti. Spomenik postavljen se bode v teku 14. dneh in se odkrije in blagoslovi v maju ali juniju t. l.

(Slovensko gledališče.) „Čevljar baron“, s to igro se je menda vsestransko pogodil okus našega občinstva. Malokatera diletantska predstava je imela v našem „Narodnem domu“ toliko poslušalcev. Vsi prostori v dvorani in na galeriji so bili napolnjeni. Kakor že omenjeno, uprizorili so igro domači diletantje, člani „Celjskega pevskega društva“. Večina njih pa se je kretala, govorila in pela, kakor igralci po poklicu. Posebno lahko to trdimo o baroninji Rošički (gospica Baševa), o mojstru Podplatu (g. Boc), o hišnem zdravniku kralju (g. dr. Karlovšek) in učencu Naceljnu, katera uloga je bila v rokah spretnega igralca, g. Perdana. Toda nič manj srečne so bile v nastopih tudi ostale osebe, kakor Marička (gospica Vrečerjeva), Žajbelcova (gospa Kalanova), grof Rodiški (g. Saks), Arabela (gdč. Miklavčeva), Rafael (g. Rosina) ter kot policaj (gosp. Terček) in sploh tudi vsi drugi. Kar pa je moralo vsakogar očarati, bilo je skladno in umetno petje, in pri tem si zasluži prvo priznanje gospica Vrečerjeva (Marička), katere poln, fino negovan, sveže-čist glas bi delal čast pri vsaki operi. Do popolne harmonične veljave prišlo je pa tudi petje vsega zbora, osobito pa še ono g. Perdana. Vsakdo je našel tedaj v lepi igri svoj užitek: jedni so se morda divili le komiki, drugi petju, zopet drugi so se naslajali nad umetniško-ubranim spremljanjem polnoštevilnega orkestra. Splošno pa se je igra tako prikupila, da se bo na občo željo v nedeljo teden, t. j. 30. t. m. ponovila, in sicer v dobrodelen namen. Pričakovati je tedaj baš toliko ljubih gostov, kakor smo jih imeli tokrat.

(Učiteljsko društvo za celjski in laški okraj.) Dne 16. t. m. zborovalo je po daljšem odmoru učiteljsko društvo za celjski in laški okraj. Čeravno je bila slaba pot, prišlo je vkljub temu 25 tovarišev (tovarišic) k zborovanju. Svesti si stanovske dolžnosti. Tovariš Gradišnik pozdravi navzoče ude, spomni se dveh hudih udarcev v naši cesarski rodovini, nadalje predstavi društvu novega uda g. Eksl-na iz Vojnika, kateri nam je pa že od prej poznan kot mož nevpogljivega značaja. Bog! Spomni se nadalje britke izgube, koja je zadela naše društvo, —

ji stopile tako živo pred oči. Ko pa stopi bliže vrat, sliši razločno tiho ječanje zunaj na mostovžu. Hlastno odpre vrata in skoraj se zgrudi na tla, ko zagleda pred seboj na pragu dete v cunje zavito; malodani na njega stopila. Od strahu trepetaje je vzela nedolžnega črvička na roke in šla Josipa klicat. Ta jo začudeno pogleda, ko vidi dete in soproga mu je morala vse natanko razložiti, kako in kje ga je našla. Na prvi pogled sta oba spoznala, da je to cigankino dete. Toda belih plenih in zlatega medaljona na verižici sta zastoj iskala. Dete je bilo zavito v raztrgane in umazane cunje in to je hitro razodelo vso cigansko hinavstvo in hudobijo.

Zdajci je tudi Ana prestrašena prišla pogledat, kaj se je zgodilo; kajti čudno se ji je zdelo, da so vrata v salon tako zgodaj odprta in, kakor je pripovedala, se je tudi njej zdelo, da se je nekdo zunaj jokal. Kar mrzelo ji je, ko je videla zdaj lepo dete v tako grdih cunjah zavito in kmalu je uganila, zakaj je Ciganka prišla k gospodi.

Čeravno je bilo še malo zgodaj, je vendar gospod Migolič vstal; sumljivo se mu je zdelo Cigankino dejanje in hitro je spoznal, da so prišli

tovariša Brinarja ml. ni več v naši sredini! Omenjeni tovariš moral je zapustiti Vojnik na predlog narodnega okrajnega šolskega sveta celjskega na podlagi lažij, grdega obrekovanja, zahrbtnega natolcevanja itd. Tužna nam majka! — Naše društvo izrazi napram takemu postopanju obžalovanje in ogorčenje. — Čeravno so pognale intrige nekaterikov v klas, ime Brinar zapisano bode v kroniki našega društva z zlatimi črkami. Živel Brinar!! Takih vestnih, inteligentnih učiteljev, zvestih tovarišev in ne omahljivih značajev nam je treba, in naš stanovski ugled bo raste in se krepil takó, da ga ne bo zmagal tudi najhujši sovražnik! Na to se prečitajo pisma oziroma dopisi od bratskih društev. Da se pokrijejo stroški za učiteljski shod (9. marcija t. l.) stavi tovariš Brinar predlog, naj plača vsak društvenik 20 kr., ker le tem potom se ne bodo nekatera manjša društva preveč obremenila; se sprejme soglasno. Izreka se tovarišu Knafliču posebna zahvala za požrtvovalnost in brižnost gledé učiteljskega shoda, kajti le g. Knaflič ima v prvi vrsti zaslugo, da se je shod vršil tako imenitno. — Gledé šolnine sklense se, da se pošlje poslancem spomenica, da bodo vsi poslanci proti temu. Tovariš Kvac vpraša, kako naj se delita učitelja dvorazrednice s konferenčnimi dietami? Društvo se izreče: Ako se peljeta, nima tovariš od voditelja ničesar tirjati, če pa gresta peš (kar se je v tem slučaju vedno godilo) mora dati nadučitelj polovico voznine svojemu kolegu; nadučitelj dobi za obed ravno tako 1 gl. 50 kr., kakor njegov tovariš, kar je pa več, s tem se imata deliti in „mirna Bosna“!

(Drugi jour fixe „Celjskega Sokola“) vrši se v soboto, dne 22. t. m. zvečer v restavraciji „Nar. doma“. Bratje „Sokoli“ udeležite se tega večera polnoštevilno!

(Domača umetnost.) V izložnici narodne trgovine g. Vaniča v „Narodnem domu“ razstavil je g. Magolič pokrajinsko sliko, ki je vredna, da se je omeni. Lepo izbran motiv: spredaj skalnato obrežje, za njim mirna gladina temnozelenega jezera obdanega od prostranih temnih jelovih gozdov, v ozadju kipeče čerí nebatičnega mangartskega pogorja s samim orjakom Mangartom in kot oživljajoča štafaža nad jezerom mogočen orel. Sliki se vidi na prvi pogled, da je delana po naravi. In — izvzemši nekatere malenkostne nedostatke — izdelana je dobro, bolje, kakor bi se moglo pričakovati od samouka. Boje so naravne in harmonične, po svojih vrednostnih dobro razpredeljene, zaradi tega je tudi perspektiva dobra. Plastično se od slike dvigne skalnato obrežje v ospredju in nebo z oblaki je dobro pogojeno. Skratka, slika je vredna, da se obesi v salon, kjer bi tudi bolje prišla do veljave, kakor pa v izložnici, ker tu ni preugodno osvetljena. Na steni bi se vse lepše podala in bila bi gotovo vsaki sobi v kras. Želeti bi bilo, da bi našla kacega kupca, g. Magoliču v spodbuj, kateri naj bi pač ne zanemaril svojega lepega talenta. Želeti pa bi to bilo tudi v

Cigani samo za to k njemu, da bi kradli. To je pričalo oropano dete. Šel je torej takoj v sobo, kjer je ležala prejšni dan Ciganka. Kmalu je zapazil tatvino in naravnost se napotil k policiji, ne da bi dobil ukradene reči nazaj, temveč, da bi se Cigane kaznovalo; njemu ni bilo mar rečij, katere so zmanjkale; saj je bil bogat. Samo za eden prstan mu je bilo žal, katerega je imel od svoje prve soproge.

Migoličeva gospa od veselja ni vedela, kaj bi počela; njene želje so se spolnile in nikakor ni ugibala, na kakšen način je prišlo dete v njeno hišo nazaj. Na čudne sanje se je spomnila in pritisnila otroka še bolj na prsi, da bi ji ga Cigan ne vzel.

Ana je menila, da je pač Ciganka prejšni večer kje zunaj mesta otroka slekla, potem ga v grde cunje zavila in nazaj prinesla, češ, naj ga ima gospa, saj je bogata, njej pa le nadlego dela; napačno tudi ni storila, mislila si je dalje, kro je videla, kako veselje ima gospa z njim. Malo več dela bo že imela, to je res; pa saj se še lahko kak drug človek dobi, kateri jej bo pomagal. In ni se prevarila; kajti kmalu jo je gospa vprašala, če ve za kako pestunjo in dojičko, katera bi hitro prišla. Ana je nekaj časa

drugem oziru. Ako se ogledamo po sobah in sobanah naše gospóde, malo vidimo umetniških slik, večinoma le in to še včasih prav slabe barvotiske. Čas bi bil, da tudi v tem oziru enkrat krenemo za drugimi kulturnimi národi.

(Nov vožni red) uvede se s 1. majem po vsih železnicah. Premembe pri brzo- in poštnih vlakih so malenkostne, pač pa se premeni vožni red lokalnih vlakov na Južnem Štajarskem. Sedajni sekundarni vlak, ki odhaja iz Maribora ob 5. uri 10 m zjutraj in pride v Celje ob 7. uri 40 m zjutraj, vozil bode od maja še le ob 10. uri 30 m predpoludne iz Maribora in prišel v Celje ob 1. uri popoldan. Isti vlak vrača se v Maribor po sedanjem voznem redu ob 2. uri popoldan. Sekundarni vlak, ki odhaja sedaj ob 6. uri zjutraj v Ljubljano odpade in bode mesto njega sekundarni vlak Maribor-Ljubljana. Prihod v Celje ob 7. uri zjutraj, v Ljubljano pa ob 9. uri 6 m dopoludne. Zvečer vozi ta sekundarni vlak zopet iz Ljubljane v Maribor po sedanjem voznem redu. Za postaje med Celjem in Mariborom je s tem gotovo popolnoma ugodno, ker ni bilo do sedaj od večera do zjutraj nobenega osobnega vlaka.

(Stari tovarni listi na železnicah) od maja ne bodo več veljavni. Občinstvo se opozarja, da se bode vračalo vsako blago, koje ni oddano z novim tovarnim listom, s kronsko veljavo. Založniki zamenjajo lahko stare tovarne liste tot vrednotne papirje pri vsaki davkariji.

Spodnje-štajarske novice.

(Deželni zbor štajarski.) V seji dne 12. t. m. je podpiral poslanec Kurz svoj predlog o brambi zoper kmetijstva škodljivi mrčes. V to svrhu naj bi deželni odbor z okrajnimi zastopi vse potrebno izvajal ter se dogovoril z dež. šol. svetom, naj bi bili na deželi otroci dopoldanske šole prosti v onem mesecu, ko letajo hrošči, da bi lovili hrošče: — Poslanec Mosdorfer je predlagal, naj sprejme dežela vse okrajne ceste v svojo oskrbovanje, katere naj se imenujejo deželne ceste. — Poslanec Žičkar je podpiral svoj in tovarišev predlog za uravnavo Sotle, katera napravlja vsako leto ogromno škode v sodnih okrajih Rogatec, Kozje in Brežice. Ker je tudi hrvatska stran jednako prizadeta, sporazumi naj se vlada s hrvatsko dež. vlado za prispevanje. — Poslanec Karlon predlaga, naj se za pokritje nameravanega zvišanja učiteljskih plač uvede šolnina. — Take namere pobijali smo primerno že lansko leto. — V seji dne 14. t. m. je podpiral poslanec Kern svoj predlog za upeljavo šestletnega šolskega obiska. Njegov predlog je bil brez vsake debate zavržen. — Poslanec Mayer je predlagal, naj se uvede prepoved na avazanje svežega sadja iz Amerike. — V seji dne 15. t. m. podal je poslanec dr. Dečko predlog za ustanovitev slovenske dež. meščanske šole v Št. Jurju ob juž. železnici. Isti poslanec je tudi interpeliral dež. namestnika zaradi zanemarjene

premišljevala, kje bi se pač taka ženska dobila, ki zna otroke lepo po rokah nositi in dojiti; in hitro jo je zadela. Spomnila se je na Florjanovo Meto, njeno prijateljico iz domače vasi in povedala je takoj gospej, da je Meta zanesljiva ženska, kar se pestovanja tiče, da je že služila pri gospodi za dojilko in še veliko lepih lastnostij je naštel, katere si pa lahko mislimo. Gospa je bila zadovoljna in velela je Ani, naj piše takoj po njo.

Ana je potem po zajutruku precej dolgo pisala in načrčkala štiri velike strani; pisava jej je namreč delala mnogo težav in Meti je morala natanko popisati, kako so otroka dobili v hišo, kako se ji bo dobro godilo pri njeni gospodi, kako je mesto lepo in da bo morje videla vsaki dan itd.

Zgodaj predpoludne je prišel policijski uradnik k Migoličevim. Gospa mu je morala natančno opisati Ciganko in kakšne so bile ukradene reči. Potem so še jedenkrat preiskali vse stanovanje vestno, če bi se še kje kaj pogrešalo. Uradnik si je vse zaznamoval ter se poslovil z zagotovitvijo, da bodo Cigane gotovo ujeli in jih strogo kaznovali. Gospej je bilo to vse jedno, če jih dobijo ali ne, in rajši bi bila imela, če bi

tržaške ceste od Koprivniškega mostu do celjske mestne meje. — V vsaki seji se je vrh tega podalo in rešilo mnogo občinskih zadev gledé zvišanje doklad.

(Duhovniške premembe.) Župnijo na Muti je dobil č. g. Franc Hurt, dosedaj kapelan v Starem trgu. Mariborski kanonik, č. g. dr. Jos. Pajek je imenovan nadzornikom veronauka za vse srednje šole v naši škofiji.

(Imenovanje) Finančna svetovalca Simon Goritschnig in Karl Lohwasser sta imenovana finančnim višjim svetovalcem za dež. finančno ravnateljstvo. — Blagajnik plačilnega urada v Gradcu, g. Anton Reich, je imenovan načelnikom c. kr. plačilnega urada v Ljubljani.

(Učiteljska prememba.) Podučitelj v Studenicah, gosp. Ivan Koropec, je dobil učiteljsko službo v Šoštanj.

(Umrli je) dne 11. t. m. vpokojeni učitelj g. Henrik Škoflek, star 68 let. N. p. v m.!

(Pri Sv. Martinu v Rožni dolini) imenovana je učiteljicam ročnih del gospa Mici Kvac, roj. Močnik. — Gospod Križan Ivan, trgovec, omislil je oglednice po fotografiji z lepimi slikami: „Pozdrav iz Šmartna v Rožni dolini“. Vso čast izrekamo vrlemu slovenskemu založniku g. J. Križanu za ta lep dar, ker s tem pokažemo svetu, da v Rožni dolini tudi živimo Slovenci!

(Veselico v Vojniku) priredé v nedeljo, dne 23. t. m., popoldne ob 4. uri v prostorih pri starem Vrečerju z vspeedom kakor smo ga prijavili že zadnjič.

(Südmarkovci v Laškem trgu) so imeli nedavno pri Horjaku ustanovni shod. Prišlo je mnogo enako izdajalskih duhov iz Celja in Zidanegamosta, tako, da je naraslo število z domačimi vred — ako je nemškimi listom sploh verjeti — na ogromno število — 50! Sklicatelj je bil dr. Adolf Mravlag, kateri je nekaj klobasaril o „slaviziranju“. Toda naj bo le brez skrbi, njega in njegove somišljenike v Laškem trgu gotovo ne čaka več takšna usoda, kajti mi jih nikakor nočemo več nazaj v slovenska gnezda, v katerih so se izvalili, toda jih po kukavično zapustili. V vodstvo tega nam skrajno sovražnega društva so izvoljeni: dr. A. Mravlag, dr. E. Schwab, župan Weber, nek Hubert Skalac iz Zid. mosta in oba učitelja Valentinitš in Kresnig. Kakor vidimo, porinili so v vodstvo le osebe, ki so več ali manj neodvisni. Zakaj niso prevzeli vodilne uloge najhujši kričači iz obrtnih stanov, to vedó sami, dasi so vsi vpisani v društvo, odkod tudi sicer dobijo 38 udov med tržani. Slovenski okoličani pa si bodo tudi navedene kozle-vodnike zapomnili. Najbolj predrzen pa je bil Drolz, kateri je v svojih neskladnih besedah rotill Nemce, naj pač ničesar ne kupujejo pri Slovencih. Seveda slovenski tržani in okoličani bodo še najbrž vkljub temu kupovali pri tem zagrizencu in njegovih somišljenikih.

(Kalobje.) Dan 3. aprila t. l. je bil za občino Kalobje dan veselja, kajti omenjeni dan

jih ne, ker potem bi njej otrok ostal. Gospod Migolič pa se je zopet spravil v svojo sobo in začel pridno pušiti in brati, kajti v zadnjem času je nekaj zaostal in časopisi so redno dohajali.

Policijski uradnik se je na vse moči trudil, da bi ulovil Cigane, toda zastonj; in to ga je grozno jezilo. A najbolj ga je razkačilo, ko mu je njegov prijatelj pripovedoval, da je bila čez noč neka Ciganka v zaporu, katera je popolnoma tako izgledala, kakor jo je on popisal. In on ni od tega nič vedel! Prijatelj mu je dalje pripovedoval, da jo je, ko je v Migoličevo vežo zginila, pri durih pričakoval in potem v zapor odpeljal; a ker ni bilo nič sumljivega pri njej najti, jo je danes zjutraj spustil. Pri zadnjih besedah bi ga bil menda uradnik najraje zadavil, a niti besedice ni črnil, ampak začel je, roke v laseh, dirjati po sobi sem in tja in preklinjati svojega prijatelja, da tega ni prej povedal.

Cigani so ušli. Ne sluha ne duha ni bilo po njih v okolici, ne v bližnji, ne v daljni; zginiti so, kakor da bi jih bila požrla zemlja. V Orehovici so sicer ljudje pravili, da so še včeraj videli v gozdu voz in belega konja; toda danes zjutraj jih ni bilo več nikjer. (Dalje prihodnjič.)

vršilo se je blagoslovljenje krasne, novo postavljene dvorazredne šole. Blagoslovljenje je z asistenco treh čč. gosp. iz sosednih župnij domač veleč. g. župnik Jak. Pečnik izvršil. Izpred velikega oltarja imel je domač g. župnik prav lep govor, držeč se gesla: „Vse za vero, dom, cesarja!“ Na koncu krasnega govora je rekel: In res smo dolžni Boga zahvaliti, da se ni zgodila pri tej stavbi niti najmanjša nesreča. Ob enem je naznanil veselo vest, da je Nj. Veličanstvo blagovolilo najmilostneje, da se sme nova dvorazredna šola v Kalobji imenovati „Franc Jožefova šola“. Potem smo šli v slovesnem sprevedu do nove šole, kjer se je vršilo običajno blagoslovljenje. Po končani službi božji pa so bili povabljeni vsi čč. gospodje duhovniki in navzoči gg. učitelji v gostoljubno hišo veleč. g. župnika. Tukaj je bilo slišati več krasnih napitnic. Omeniti mi je le ono č. g. župnika Kozinca, ki je djal, da ravno danes obhaja gosp. župnik Jak. Pečnik svoj 64. rojstni dan. Da smo mu k temu dnevu vsi častitali, razume se samo ob sebi.

(Tega bi radi poznali!) Društvo „Südmark“ ima v svojih izdatkih letos 300 gld. za nekega zdravnika na Spodnjem Štajarskem. O klaverna nemškutarija, ako se niti zdravnik ne more preživeti od svojega zaslužka, nego je navezan na milodare priberačenih novčičev!

(Ponesrečen delavec.) Na progi Trbovlje-Hrastnik imel je opravka dne 9. t. m. zidar in hišni posestnik Betoni. Visoko nad njim se utrga kos pečine ter ga zadene na glavo. Prepeljali so nezavestnega v bolnišnico v Ljubljano, kjer je tretji dan umrl. Zapustil je ženo z dvema nedoraslima otročičema.

(Iz Sevnice) se nam poroča, da sta kupila vse imetje znanega nemškega kričača dr. Artur Kautschitscha gospoda Hren in Hočevar s Kranjskega. Tako je odzvonilo temu že od nekdanj prenapetemu uskoku za vedno v Sevnici.

(Posojilnica v Rajhenburgu) za to župnijo in za videmsko, koprivniško in podsreško faro je registrovana in začne z majem poslovati. Posojevala bode na osebni kredit proti $5\frac{1}{2}\%$ obrestovanju; hranilne vloge bode po 4% obrestovala. To posojilnico bodo vodili sledeči gg.: župan G. Unšuld, žel. načelnik Fr. Podkrajšek, ekonom Benjamin Kunej, župan Anton Kunej ter župnik Franjo Walter.

(Tobačna trafika v Konjicah) se bo dražbala dne 6. maja t. l. ob 10. uri dopoldne pri finančnem ravnateljstvu v Mariboru.

(Konjiško učiteljsko društvo) je zborovalo dne 11. aprila t. l. v Konjicah. Predsednik gosp. Brinar se je v svojem nagovoru med drugim spominjal smrti preljubljenega tovariša in društvenika Bogomira Malenška; sporočil je sožalje tovarišu Eberlu, kojemu je nedavno umrl sin učitelj in tovarišiči gdč. Pirnatovi, koji je umrla mati; čestital je gdč. Fajgelj, da je po daljši boleznii zopet okrevala ter pozdravil novega uda gdč. Teržan iz Čadrama. — Nadalje je pohvalno omenil, da je bilo društvo na učiteljskem shodu v Celju razven dveh udov, od kojih pa je bil eden na dopustu, polnoštevilno zastopano, kar je vsekakor znamenje zavednosti. Izrazil je upanje, da bodo gospodje dež. poslanci nestrpnno pričakovano uravnava učiteljskih plač z večjo resnostjo in v bolj ugodnem smislu rešili, kakor je to predlagal vis. dež. odbor; kajti če se ta predlog sprejme, potem bo učiteljstvo pač moralo reči: „Pravica je na setu — bila“. — Tovariš Jurko položil je kot zastopnik učiteljstva v okr. šol. svetu račun o svojem hiševanju. Njegovemu poročilu sledili so navzoči z največjo pazljivostjo, kajti izvedeli so iz njega mnogo podučnega in zanimivega. V živahnem razgovoru, ki se je vnel o tem poročilu, izrazile so se razne želje, kakor: učitelj zastopnik naj vpliva na obravnavo šol. zamud, naj deluje na to, da se prošnje za stalno nameščenje ne bodo zavlačevale, naj imenovanja učit. oseb in druge važnejše ukrepe, ki sodijo v javnost, poroča kakemu listu itd. Končno se je poročevalcu izrazila soglasna zaupnica. — Tovariš Černej je podaval o snovi „Kako je navajati mladino k delavnosti?“ To na videz suhoparno vprašanje rešil je v občno zanimanje in vsestransko priznanje. Rečem samo, da je to društvo res lahko po-

nosno na tega svojega odličnega člana. — Izrazila se je želja, naj bi se društvo v obilnem številu sešlo z bratskim slovenjebistriškim društvom o priliki njegovega majnikovega zborovanja v Poljčanah. — Prihodnje zborovanje se vrši na prvi prosti četrtek v juniju.

(V Peklu pri Poljčanah) zgorelo je nedavno veliko skladišče za jajca, lastnina trgovca Supanc v Pristovi. Ogenj je provzročil po neprevidnosti neki delavec. Zgorelo je 4000 zabojev ter znaša škoda blizu 4000 gld. Ta skladišča pogorela so že sedaj v kratki dobi drugič.

(Slatinska občina) se bo menda res odcepila, kakor ima že tudi trg Vuzenica za to baje potrjeni privilegij. Našim Nemcem se brezpo gojno dovoljuje v šolskih in občinskih upravah se od nas ločiti, drugače je z nami, ko kličemo že toli časa: „Proč od Gradca!“ Razdelitev slatinske občine nasprotuje dejanski potrebi in praktični upravi. Dočim ima sedaj občina 2156 prebivalcev ter še vedno ni jedna večjih občin, imela bi novoustanovljena občina samo 461 duš, a niti ti niso stalni. Nova okoliška občina razpadla bo zopet v dva dela, katera bo povsem ločila sredi ležeča nova občina. Tako protežira pri nas deželna vlada par nemčurčkov!

(Pošta v Ormožu) je dobila novi, oziroma prenovljeni napis, toda — zopet samonemški. To pa je že skrajno, s tem nalašč dregajo slovensko prizadevanje. Okrajni zastop in slovenske občine, pokažite svojo oblast in ugled!

(Frankovci blizu Ormoža.) Minoli četrtek bil je iz naše vasi eden izmed najstarejših kmetov spremljen k zadnjemu počitku, in to je bil Matija Praprotnik. Mnogobrojen spreved je pričal, kako priljubljen je bil ta skromen, priprost, veren kristjan in trden narodnjak, ki je nad 20 let opravljal službo cerkvenega ključarja na Hamu ter bil več let občinski in šolski odbornik. Mnogim je bil krušni oče, ki se ga lahko vsi hvaležno spominjajo, ker jim je pomagal do lastnega ognjišča. Spavaj mirno, dok ti sine solnce milo večne domovine!

(Ormoška okolica.) V ponedeljek dne 24. t. m. bode se v Ormožu od križniškega reda postavljena bolnišnica po vis. čast. gosp. knezoškofu Mihaelu v navzočnosti Njih c. kr. Visokosti presvetlega gosp. nadvojvoda Evgena slovesno blagoslovila. Nadvojvoda pride isti dan s posebnim vlakom ob 8. uri zjutraj v Veliko Nedeljo, od tam z vozom v Ormož k slovesnosti in od tam z vlakom popoldne zopet na Dunaj. Pri slovesnosti bode svirala vojaška godba iz Ljubljane. Delajo se velikanske priprave.

(Štajarskim konjerejcem) se naznanja, da se je po prizadevanju gospoda bar. Rossmanna ljutomerskemu dirkalskemu društvu posrečilo doseči, da bode pri konjskih dirkah v Gradcu nekaj daril, kakor na Cvenu in v Mariboru, izključno tekmovalnim konjem, ki so v lasti kmečkih posestnikov, razpisanih. Konjerejci se opozarjajo, da vežbajo že sedaj svoje konje in se teh dirk kolikor mogoče v velikem številu udeležijo, ker se bodo sicer, če bode udeležba od strani kmečkih posestnikov premala, te dirke zopet opustile. Tako je sklenilo dirkalsko društvo v Gradcu v svojem zadnjem občnem zborovanju.

(Požigalec.) Kočar Alojzij Križan v Poličkem vrhu pri Ljutomeru, zažgal si je dne 4. t. m. svoj hlev; zgorela mu je tudi kočja in ogenj je segel na viničarsko poslopje vpok. nadučitelja Semliča. Škode je 1000 gld. Požigalec je pričakoval 680 gld. zavarovalnine, mesto te pa dobi — ječo.

(Samomor.) V mariborskem mestnem gozdiču se je ustrelil dne 13. t. m. nepoznani mož. Našli so mrtvega v grmovju, zraven njega pa izstreljen revolver. Samomorilec je okoli 60 let star ter velike postave.

(Požar.) V Št. Lovrencu nad Mariborom je bil v noči 8. t. m. velik požar. Mesarju Voitu je zgorela hiša, mesnica, ledenica in gospodarsko poslopje.

(Uvoz govedi in konj) je iz Hrvatske in Slavonije na Štajarsko zopet dovoljen.

(Slovensko društvo v Gradcu.) Graški Slovenci so si ustanovili novo društvo. „Slovensko izobraževalno in zabavno društvo“. Pravila je namestništvo že potrdilo.

Novi lovski zakon za Štajarsko.

(Konec).

§ 7. Lastnika lova sme okrajna politična oblast prisiliti k izpolnjevanju v §§ 5 in 6 omenjenih ukazov z globami od 5 do 25 gld. in v zopetnem slučaju sme tudi razvezati zakupno pogodbo in razpisati nov zakup na stroške in nevarnost njegovo.

§ 8. K zakupu občinskega lova se ne smejo pripuščati osebe, katere ne morejo dobiti lovskega lista po § 6. zakona z dne 27. novembra 1881, dež. zak. št. 28.

Od zakupa občinskega lova se imajo nadalje uradno ali po prizivu občinskega zastopa izključiti:

1. osebe, od katerih se sme po pravici misliti, da ne bodo mogle izpolnjevati z zakupom lova prevzetih dolžnostij;

2. taki lovski zakupniki, kateri niso vstregli zakonitim predpisom o nadziranju lova, pravomočnemu ukazu postreljati divjačino, ali so zakrivali sicer večkrat kak prestop lovskega zakona.

§ 9. Zakupnina za občinski lov se steka v občinsko blagajno. Občinski odbor mora v treh mesecih po vsakokratnem plačilu letne zakupnine razglasiti na krajevno navadni način, da smejo posamezni posestniki vzdigniti njim po velikosti v občinsko lovsko okrožje vštete zemljišča pripadajoče deleže v koledarni dobi štirih tednov in v slučaju pritožbe (odstavek 2) v štirih tednih po dotični pravomočni razsodbi — sicer zapadejo občinski blagajni.

Pritožbe zoper določitev deležev lovske zakupnine posameznim posestnikom po občinskem zastopu imajo se v prej omenjenem štiritedenskem obroku pismeno ali ustno dati v zapisnik pri občinskem načelniku, kateri jih mora predložiti brez odloka okrajni politični oblasti v odločbo.

Zoper to razsodbo ni nadaljnega priziva v političnih prizivnih stopinjah.

§ 10. Ako se ne more dognati zakup občinskega lova po dražbi, ima nastaviti občinski zastop izvedence v oskrbovanje lova za toliko časa, dokler se ne posreči nov zakup.

Nastavljenje teh izvedencev je podvrženo odobrenju okrajne politične oblasti, katera sme tudi sama nastavljeni izvedence, ako jej ne kaže odobriti po občinskem zastopu nastavljenih.

S tem oskrbovanjem lova zvezani stroški plačujejo se iz občinske blagajne in istotako daje iz nje povrnitev lovskih, po divjačini napravljanih škod, v njo pa tečejo vsi dohodki.

Koncem vsakega leta je treba obračunati in izid tega obračuna se mora v mesecu januarju razglasiti krajevno navzadnim načinom po občinskem zastopu.

Za razdelitev morebitnega čistega prebitka veljajo določbe § 9. Morebiten nedostatek plačajo na zahtevo občinskega zastopa posestniki po velikosti njihovega v občinsko lovsko okrožje vštete zemljišča.

Pritožbe zoper tako zahtevo imajo se dati v štirih tednih pismeno ali ustno v zapisnik pri občinskem načelniku, in ta jih mora brez odloga predlagati okrajni politični oblasti, katera o tem odločuje. Zoper to razsodbo ni nadaljne pritožbe v političnih prizivnih stopinjah.

§ 11. Prestop §§ 2 in 3 kaznuje se z globo po 5 do 25 gld., katera se sme povišati do 200 gld. v slučaju, ako trpi stanje divjačine znatno škodo po večkratnem prestopku ali po polovu večje množine divjačine.

§ 12. Kdor prodaja 14 dnij po nastopu počitka divjačino, katero je prepovedano loviti v tem času, celo ali razkosano ali pripravljeno, jo nosi na prodaj, jo ponuja na prodaj v gostilnah, prodajalnah, na trgih ali na kakršen koli način, ali kdor posreduje pri prodaji, zapade v § 11 navedenim globam in divjačina se mu vzame.

Iste kazenske določbe veljajo o prodaji take divjačine, katera se sploh ne sme ubijati ali loviti, kakor tudi jajca in mladiče perjadi in za vničevanje gnjezd.

Ako se je vlovila divjačina v izjemnih v § 1., točki 1., odst. 3. in v § 5. navedenih slučajih, mora se prodajalec ali posredovalec pri prodaji izkazati o dovoljeni prodaji s pričevalom okrajne politične oblasti, sicer zapade določbam prejšnjega paragrafa.

Prodajalci divjačine, katera prihaja med dobo lovskega počitka iz kraja veljave tega zakona, morajo izkazati, od kod da je ta divjačina, in ako prihaja iz okrožja v državnem zboru zastopanih kraljestev in dežel, dokazati morajo tudi po izpričevalu okrajne politične oblasti izvornega kraja, da ni nezakonito vlovljena.

Za slučaj zanemarjanja v 3. in 4. odstavku navedenih predpisov, veljajo tudi za te osebe določbe § 11.

§ 13. Po tem zakonu naložene globe, kakor tudi skupilo za živali, odvzete v smislu tega zakona in po dotičnem občinskem zastopu v javni dražbi prodane, se stekajo v krajni ubožni zaklad one občine, v kateri se je izvršil prestop.

Ako se globa ne more iztirjati, se ima izpremeniti v zapor, in sicer za vsakih 5 gl. v eden dan zopora.

Preiskava i kaznovanje pristojna okrajni politični oblasti.

§ 14. Ta zakon obvelja 30 dni po razglasu v deželnem zakoniku in ukaznem listu in se razveljavlja ob ednem prejšnje zakonite določbe in naredbe, v kolikor se ne strinjajo s sedanjim zakonom, osobito pa zakon o lovskega počitku z dne 8. junija 1876, št. 22 dež. zak. in uk. list.

§ 15. Mojima ministroma za poljedelstvo in za notranja dela naročam izvrševanje tega zakona. Na Dunaju, dne 13. decembra 1898.

Franc Jožef s. r.

Thun s. r.

Kast s. r.

Druge slovenske novice.

(Osebna vest.) Finančni koncipist, g. dr. Karol Šavnik, je imenovan provizoričnim finančnim nadzornikom pri finančni upravi na Kranjskem.

(„Kranjsko društvo v varstvo živalij“) ustanovilo se je ravnokar v Ljubljani. Odbor se bo konstituiral prihodnje dni.

(Ljubljanska realka.) Preiskava pri deželnem sodišču ljubljanskem zoper dva nemškona-cijonalna profesorja in okoli 50 nemških dijakov, ki so v skrivnih lokalih in gostilnah uganjali pangermansko politiko, traje še vedno. Kakšen „gnoj“ se bo skidal iz hleva, iz katerega puhti že dlje časa prav kadaversk — smrad, še ni znano, bržkone — prusovsko kultiviran gnoj. No, profesor dr. Binder hodi nekaj časa sem po ljubljanskih ulicah potolčeno-zamišljen. Če se ne motimo, čuti že, da bo rogoviljenju na ljubljanski realki zdaj kmalu konec. Saj je — že skrajni čas!

(Pravil zveze slovenskih županov) kranjska deželna vlada ni potrdila, ker se nahaja v listih tudi točka, da je namen društva pospeševati rabo slovenskega, odnosno hrvatskega jezika pri občinskih uradih.

(V Preski) bodo razširili dosedajno jednorazrednico v dvorazredno šolo.

(Nova pošta.) Na Lazih, politični okraj Kamnik, odpre se s prvim majnikom t. l. pisemska in vožna pošta, ki bo imela vozno zvezo s Kamnikom in Motnikom.

(Umor.) Blizu Brnka so našli dne 9. t. m. ubitega 60letnega Jožefa Dobravca iz Jesenja. Ubila sta ga 16letni A. Prašnikar in njegov oče Jernej, ker sta sumila, da je Dobravec pred leti zažgal njihov kozolec.

(Utonila) je dne 12. t. m. v bohinjki Savi beračica M. Žen iz Črešnjevic.

(Nesreči.) Dne 10. t. m. je padel 70letni Jožef Dremelj iz Selna pri Gradiču čez visoko skalo v vinogradu svojega sina ter se ubil. — V Selih pri Kočevju je streljal dne 9. t. m. tesar Jonke z zarjavelo puško, katera se raznese ter mu potrga prste.

(Shod vinogradnikov) nameravajo sklicati to spomlad dolenski vinogradniki v Novomestu. Glavna točka razgovoru bo, kako zabraniti prodajo ponarejenega vina (petijota), ter povzdigniti cene pristnemu vinskemu pridelku.

(Detomor.) V Bujah pri Postojni zadavila je 32letna Marija Biščak svoje nezakonsko dete takoj po porodu.

(V Idriji) so dozidali novo mestno hišo, katera stane 50.000 gl.

(Član cesarske rodbine v Celovcu.) Pred kratkim šele je zapustil celovško garnizijo nadvojvoda Ferdinand, in sedaj dobi Celovec zopet

jednega uda cesarske rodbine. K ondotnemu huzarskemu polku bo baje kmalu premeščen nadvojvoda Jožef Avgust, sin nadvojvode Jožefa, vrhovnega poveljnika ogrske deželne brambe. Nadvojvoda Jožef Avgust je star 27 let, oženjen z bavarsko princezino Avgusto Bavarsko. Sedaj je nadporočnik, toda s premeščenjem postane ritmojster.

(Rešen obtožbe) Znani slovenski gostilničar „pri petelinu“ v Trstu, g. Vodopivec, je bil pri lanskim izgredih zaprt in obsojen na 6 mesecev ječe samo na izpovedbo lažnjivih laških barab. Na pritožbo je vrhovno sodišče uničilo sodbo in pri novi razpravi dne 14. t. m. je bil g. Vodopivec oproščen vsake krivde, ker se mu ni moglo nič kaznjivega dokazati. Ta slučaj pač dá veliko misliti o tržaških razmerah.

(Goriški dež. zbor) je imel svojo otvoritveno sejo dne 15. t. m. Slovenski poslanci so izostali, pač pa je prišel knezonadškof Missia ter pripomogel Italijanom do sklepčnosti. Novi deželni glavnik je sicer na videz obžaloval odsotnost slovenskih poslancev ter obljubil vse storiti, da se doseže kakšno sporazumljenje s slovenskimi poslanci. Pošteno sredstvo bo pač težko v to porabljal.

(Pri „de u“ zasačeni.) V Gorici obstoji iredentsko društvo „Lega dalla gioventu friulana“. Nedavno je napravilo političen izlet v Terzo v v Furlaniji. Kmalu na to pa se je vršila hišna preiskava pri sedežu društva v Gorici ter zasliševanje onih iz Terza, kateri so bili v dotiki z izletniki. Društvenega predsednika dr. Adolfa Codermaz so zaprli. Brez vzroka se to gotovo ni zgodilo.

(V Černoveih) je umrl bivši trgovinski minister baron Pino. Isti je bil od leta 1874 do 1879 namestnik v Trstu. Slovencem bil je naklonjen. Lahka mu zemlja!

(Hrvatska tiskarna v Opatiji.) Združeni istrski rodoljubi so kupili v Voloskem popolnoma opremljeno tiskarno ter jo prenesejo v Opatijo. Imenovala se bo „Hrvatska tiskarna“ ter bo baje izhajal v njej tudi hrvatsk list.

(Istrski deželni zbor v Kopru), v katerem so tudi slovenski in hrvatski poslanci, dočel je dne 18. t. m. prvo burno sejo. Ko je začel namreč poslanec dr. Trinajstič hrvatski govoriti, začeli so italijanski poslanci kašljati in stole premikati. To je bilo dano znamenje galeriji, ki je res takoj začela žvižgati ter ropotati z nogami. Govornik je pustil po vladnem komisarju konstatirati, da mu predsednik ni zadostno varoval svobode govora ter da sploh ne varuje dostojanstva zbornice.

(Umrli je) na Dunaju dne 11. t. m. dr. Herman Mayrhofer, kateri je bil 26 let kopališčni zdravnik v Rimskih toplicah.

Druge avstrijske novice.

(Svetniškim predsednikom pri najvišjem kasacijskem dvoru) je imenoval cesar slovenskega rojaka dvornega svetnika Filipa Abrama.

(Državni zbor) ne misli vlada sklicati pred pozno jesenjo. S § 14 dovrši pogodbo z Ogrsko ter izda jezikovni zakon. Potem upa vlada, da se bo nasprotstvo v parlamentu ublažilo ter se bo morda vendar lahko pričelo parlamentno delovanje. Če se pa to ne doseže, ostane vlada dalje brez parlamenta.

(Naučno ministerstvo) se bavi z dvema preosnovama. Preosnovati hoče poduk na učiteljskih pripravnicah ter uvesti nov načrt za zrelostne izpite na realkah.

(Nova ruska cerkev na Dunaju.) Dne 16. t. m. vršilo se je na Dunaju slovesno blagoslovljenje krasne nove ruske cerkve. Navzoči so bili skoraj vsi diplomatični zastopniki na Dunaju. Cesarja je zastopal dež. namestnik Kielmansegg.

(Češki deželni zbor) bo baje kmalu zaključen, samo da ne bo treba proti izostalim nemškim poslancem izvesti zakonitih posledic. Za Nemce se pač vlada povsod boji, naj pa so isti tudi v bojni vrsti zoper njo.

(Za šolstvo na Ogrskem.) Naučni minister Vlascics razvil je nedavno v zbornici svoj načrt za nekatere preosnove šolstva sploh. Tako hoče uvesti obligatne kolegije, odpraviti obligatnost juridičnega doktorata, temveč razdeliti ta doktorat na dve stroki, na juridično in državno-

pravno. Za advokaturu in sodišča skupno praktično vežbanje. Srednje šole pa postaviti na jednotni temelj. Ljudske šole se podržavijo in poduk na njih bo brezplačen. V 16 občinah ustanove se v kratkem času. Sedaj so te občine v „kulturni“ Ogrski še brez vsake šole!

Ogled po širnem svetu.

(V Bukareštu) prišlo je pretečeno nedeljo do krvavega spopada med konservativci ter vojaštvom in policijo. Zjedinjene opozicije imele so namreč zborovanje. Ko se je ljudstvo vračalo v gručah od zborovanja, navalili so nanj vojaki in policisti, ki so imeli nalog, med zborovanjem ulice zapreti. Mnogo ljudstva je bilo nevarno ranjeno, nekaj jih je tudi obležalo na mestu mrtvih. Ministerski prodsednik Stourdza je vsled tega s celim kabinetom podal odstavko.

(Črnogorski princ Danilo zarochen.) Pretečeno soboto se je oficijelno razglasilo, da se je črnogorski prestolonaslednik princ Danilo zarochil z meklenburško princezino Juto Aleksandro. V to proslavo bila je slovesna služba božja in vojaška parada na Cetinju.

(Turška in Črnagora.) Turški sultan izkazuje črnogorskemu knezu pri vsaki priliki svojo izvanredno naklonjenost. Nedavno mu je poklonil lepo ladjo, sedaj mu je brzojavno čestital k zaroki princa Danila ter izjavil da pride njegov poseben poslanec osebno čestitat v Cetinje. Da ne pride prazen je gotovo. Vkljub temu pa je knez Niko napram Turčiji nezaupljiv in previden.

(Poljaki na Pruskem.) V pruski Šleziji so podali katoliški duhovniki prošnjo naučnemu ministru, naj se v ljudskih šolah ozira na materin jezik. Minister pa je prošnjo zavrgel z motivacijo, da se skrivajo za jezikovnimi težnjami za Nemčijo nevarne nakane. Ljudske šole v Prusiji da nimajo naloge, negovati tuje jezike, temveč le edino potrebno nemščino. — In takšni Nemci se drznejo še potem zgražati, ker ne dadó enako nasilni Mažari njihovim rojakom v Sedmograškem nemških ljudskih šol!

(Obletnica papeževga kronanja.) Dne 16. t. m. je bila obletnica kronanja papeža Leva XIII. Slovesne svete maše se je udeležil papež v Cerkvah sv. Petra. Prinesli so ga v nosilnici. Velike množice vernega ljudstva so mu prirejale navdušene ovacije. Papež izgleda baje povsem dobro.

(Revizija Dreyfusove zadeve.) Dne 20. t. m. imele so skupne komore kasacijskega dvora sejo, da so se končno izrekle o raznih vprašanjih, ki se nanašajo na obnovljeno preiskavo Dreyfusove obsodbe. Slišati bo tedaj kmalu kaj odločilnega o tej večni historiji.

(Ameriki primanjkuje vojakov.) Izšel je ukaz, da bodo sprejemali v ameriške vojake vse zdrave moške od 18 do 35 leta. Saj je pa tudi pretečeno leto padlo ogromno število ameriškega vojaštva. Samo do 28. svečana t. l. je bilo na Kubi in Filipinih 5731 mrtvih vojakov iz Zjedinenih držav. Te dni je dospel v New Jork prevoznik parnik iz Kube, na katerem je bilo 671 vojaških trupel. Huda žetev to!

Dopisi.

Iz Konjic. (Cvetje — pardon — koprive iz naše šole.) Kot ud stare garde, ki je bila proti krasnemu spolu vedno galantna, strl bi najraje svoje sitno pero, ker me sili, da poročam, o nežnem bitju, ki se piše gospica Blažek ter je učiteljica na naši slovenski ljudski šoli.

Učiteljica, sem rekel, kar pa ni popolnoma res, ker ona je prav za prav nadučitelj slovenske šole — gospod Pirch pa le figurant za nadučitelja, ker že svoj prvi čin je storil pod vplivom njenega pantofeljna.

Evo: Tablice nad šolskimi sobami, koje kažejo, kateri razred da je v dotični sobi, imele so rudeče črke in modre obrise — kar je na gospico Blažek ravno tako vplivalo, kot na gosko — pardon — na puro rudeča barva. Morale so zginiti tiste neprijetne barve na tablici V. razreda.

Sicer bi pa radi tega čina ne omenjali one gospice — saj ostane ta čin tako ali tako na rovašu gospoda Pircha ter le pomaga, da bode prej posoda polna ter nastopijo stariši naših obžalovanja vrednih slovenskih šolskih otrok

vsled prevelike ogorčenosti drugo pot — pot samopomoči.

Gospica Blažek dovoljuje si tudi izraze o slovenski šoli, koji nas morajo žaliti in vzne mirjati.

Nežna bitja, naši šolski otroci, zgražajo se nad takim govorjenjem — žaljenemu narodnemu čustvu ne morejo dati drugače odduška, kot v solzah, paziti moramo torej mi stariši, da se ali gospica Blažek poboljša — ali pa odstrani.

Naj ne misli gospica Blažek, da smo to poročilo pisali iz narodnostne mržnje — nikakor ne — saj smo vendar takrat, ko se je vsilila pri nemško nacionalnem kazinu za igralko — molčali na vsa usta in mežali na obe očesi — mi se brigamo le za svoje otroke.

V prid svojih otrok pa moramo storiti vse — in tudi bodemo — da zgine epidemična smola, koja ima naša šola glede učnih močij.

Trst. Zavod sv. Nikolaja posluje ko maj 5 mesecev, a že je vsprejel pod svojo streho 139, reci sto in devetintrideset slovenskih deklet. Da je bil zavod potreben in da deluje uspešno, dokazuje že to, da se dekleta o vsaki sili in potrebi iz lastnega nagiba zatekajo v zavetišče, kjer dobivajo navodila, kako se jim je ravnati. Tu sem se zatekajo kakor hčerke k svoji materi, a se potem ojuunačene zopet vračajo s prepričanjem, da narod čuva nad njimi kakor mati nad svojim otrokom. Ako bi vsi naši Slovenci dobro poznali namen in pomen društva, postal bi zavod sv. Nikolaja jedna najboljših trdnjav naših. Naša ženska mladina, živeča daleč proč od svojcev, bi še v večji meri nahajala v tem zavodu svoj drugi dom. Zavod bi pomagal vzgajati oziroma ohranjati dekleta, zvestih svojim starišem in svojemu rodu in pravih bodočih — mater!

Ustvarili smo našim mladenkam to zavetišče. A to ne zadošča, ustvariti jim moramo tudi — gospodinjstvo šolo, kjer naj bi se učile, česar treba ženska kakor gospodinja. Ta srečna misel pa se ne da izvršiti, ako ne bo večje podpore od strani županstev. Naši posamični rodoljubi so preobloženi z narodnim davkom in preveč izkoristali njih poštenost. Ali česar ne morejo posamičniki, zgodilo bi se lahko po sodelovanju naših občin. Iz Štajarske je bilo do sedaj največ deklet, katerim je pomagal naš zavod, a ravno od tam se dosedaj ni odzvala niti jedna občina. Na Goriškem se je odzval jedini Bovec in vendar je tudi od tam našlo mnogo deklet zavetja v našem zavodu.

Tu se kaže res malomarnost in nečuvana brezbržnost za moralno blaginjo našega ženskega spola. Slavnim županstvom bi pač povedali še nekaj. V našem zavodu smo oskrbovali tudi bolnih deklet, katera bi bila morala v bolnišnico, vsled česar bi imele občine pisarij, sitnosti in v marsikaterih slučajih tudi denarne škode. Vse to jim je društvo prihranilo. — Pomisliti treba, da dekleta prihajajo v zavetišče brez vsacega sredstva. Kaj bi bilo lahko iz njih, ako bi ne našle takega zavetja!! Kako lahko bi propadle dušno in telesno!

Pa tudi do zavednih rodoljubkinj po deželi se moramo obrniti. One bi lahko vplivale na premožnejše kroge ter pripomogle zavodu do marsikateri pomoči.

Milo je človeku pri srcu, ako je v nedeljo popoldne došel v prostore društva in vidi tu natlačeno naših varovank. Tu jih je iz različnih krajev, tu se sestrijo devojke iz Štajarske Kranjske, Koroške, Primorske, Hrvatske itd. Vse žive v ljubezni vzajemnosti. Tu vidiš hčerko nižjega uradnika, ki prijazno občuje s priprostim dekletom: v slogi žive in razlika stanu ne dela nikake pregraje med njima.

In koliko dela nas čaka še, predno nam bode možno povzdigniti zavod na višino njega naloge!

Slavne občine in dragi slovenski imovitniki: ganite se in storite, kar morete in kar vam je dolžnost, da obvarujemo propada v naše mesto prihajajočo mladino, ki je kri naše krvi!

Narodno-gospodarske novice.

Pokončavanje jabolčnega cvetodera.

Izmed sadja opomore si dandanes naš kmetovalec pač najbolj z jabolki, ker je njih izvoz in vsestranska poraba doma najrazsežnejša. Jabolčni pridelki, posebno pa še plemenitih vrst, imajo vedno svojo primerno ceno.

Pa kaj ker je ta pridelek zadnja leta tako nestalen. Posebno pičlo je bilo s pridelkom tega zlahtnega sadja v letih 1895 do 1897, a tudi lansko leto se ni jabolki toliko pridelalo, da bi zadostovalo raznim povpraševanjem. In vendar so se jabolane v cvetju lepo zastavile. Kaj je tedaj vzrok nevspehu?

Kmetovalec ima vedni boj z naravnimi neprilikami. Več ko mu katera stroka obeta dohodkov, prej pride nad njo kakšna ujma. Tako tudi tukaj.

Sovražnik, kateri mu požre leto za letom najboljše nade z ozirom na sadne pridelke, je jako majhen, vsled tega pa tembolj nevaren.

To je neznamen hrošček, katerega nazivamo cvetoder (*Anthonomus pomorum*). Isti je iz vrste rilčkarjev, v kateri vrsti nahajamo še obilo drugih škodljivcev, kakor razne zavijače, žitne in sočivne mole, smrekove in borove lubadarje itd.

Jabolčni cvetoder je komaj štiri milimetre dolgi hrošček. Barve je fino sivkaste s črnimi progicami po hrbtu. Prezimuje pod staro skorjo sadnih dreves, pod mahovjem in lišaji. Spomladi, ko začne sadno drevje poganjati popke, brenči v celih rojih po vrhovih dreves. Kakor hitro pa poženejo jabolane brstje toliko, da se pokaže bodoči cvet, zvrta samica s svojim rilčkom globoko luknjico v istega, kamor zleže po jedno vodeno-prozorno jajčice, in sicer znese vsaka samica po 50 jajčec.

Iz jajčeca se izvali rumenkasto-bela ličinka; dorasla meri 5 mm. ter je brez nog. Njen posel obstoji v tem, da se zaje v osrčje cveta, zavije cvetne liste k sebi ter tako zavarovana požre cvetove plodne dele. Napaden cvet se zgrbanči, posuši kakor od slane poparjen ter je podoben suhemu klinčku.

Štiri mesece majnika zabubi se ličinka, ko je ugonobila dotični cvet, a čez kakih deset dni prodre na dan popoln hrošček, kateri preživi poletje na naših sadovnikih.

Strah pred tem sovražnikom je pri naših sadjerejih pač upravičen, tembolj, ker ga je vsled njegove neznatne velikosti težko pobijati.

Najboljše sredstvo, dasi precej zamudno, je otresanje jablan in sadnega drevja sploh za časa, ko gre isto v popke ter je teh škodljivih hroščev v velikih množinah na njem.

Otresanje se izvrši najbolj še tako, da se mlada drevesa kar z roko potresajo, pri večjem drevju otresuje se vsaka veja záse, najložeje z zakrivljenim drogom, katerega je dobro oviti, da se ne ranijo veje. Z otresanjem pričeti je na vrhu. Pod drevo razprostre se bele rjuhe. Razven iskanega škodljivca nakapalo nam bo na rjuhe še drugih ne manj škodljivih žuželk, kakor zavijačev listja in mladik itd. Vse pa se strese v posodo vode, kateri smo primešali nekaj petroleja. Znano je namreč, da ima cvetoder, kakor sploh vsi rilčkarji, jako trdno življenje.

To otresanje pa se mora vršiti zgodaj v jutro ali pri mokrotnem oblačnem vremenu, ko so hrošči nekako otrpneli. Pri toplem, solnčnem ali vetrovnem vremenu se dado sicer tudi otresti, toda med padanjem se zopet vzdignejo in odletijo.

Važno za uspeh pa je, da se otresanje vrši o pravem času, to je tedaj, ko jamejo popki pokazivati cvetje, kar se letos, posebno pri poznejših sadnih vrstah baš sedaj godi.

Otresanje naj se vrši več dni zaredoma, ker prileti v omenjenih dneh vedno novih škodljivcev.

Dasi je tako pokončavanje res za našega kmeta zelo zamudno, moral se mu bo podvreči, ako hoče imeti kaj pridelka in dohodkov.

Zelo važno za pokončavanje cvetodera je tudi, da se po zimi in v rani spomladi debla sadnih dreves skrbno in čisto ostržejo (najložeje z lesenim locnjem) ter se ostrgano lubje z mahom in drugim smetjem zažgé, ne pa pod drevesom ležati pusti. V teh odpadkih nahaja se

obilica škodljivih hroščev, kateri bi v topli vigredi zbrnčali na drevje.

Mnogo pripomore tudi čebeloreja, kajti cvetni prašek srkajoče čebele pomečejo ličinke iz njihovih gnezd, katere morajo poginiti, ker se premikati ne morejo.

Cvetoder je našemu sadnemu drevju bolj škodljiv nego slana in toča.

Po nekod na Tirolskem uničujejo tega škodljivca na ta-le način: V jeseni ali v rani spomladi navežejo okoli debla pod vejami cunj ali odpadke prediva. V ta zavetišča skrije se hrošč-cvetoder, katerega se potem previdno otrse v nastavljeno posodo ali drugo podobno pripravo.

Z ozirom na preveliko važnost sadjereje, ne smemo zamuditi nobene prilike, najsi pa bo ista tudi zamudna in dragocena, da odvrnemo od našega sadnega drevja preteče sovražnike. Najhujši sovražnik pa je vsekakor cvetoder, oziroma njegova ličinka, tedaj: pokončujmo ga neumorno povsod, sedaj je najboljši čas zato! Korist bo le naša!

Apno kot gnoj.

Splošno znano je, da ni mati narava obdarila vsa zemljišča in njih spojine z enako plodovitostjo, temveč da so pri tem neštivilne razlike.

Ne samo lega zemljišč, ampak najbolj stvarjajo podlago njih rodovitosti kemične sestavine.

K sestavinam, ki mogočno prispevajo k redilnosti kmetijskih rastlin, prišteva kemija apno.

Imamo zemljišča, katerih sestava je bogato preskrbljena z vsem, kar potrebujejo rastline, potem pa imamo tudi taka, katerim ni podelila narava vsega v tako dobrem razmerju, da bi zadostovalo za uspešno rast. Škušnja je pokazala, da je množina apna rastlinski rasti ravno tako koristna, kakor je nasprotno pomanjkanje istega vzrok slabi rodovitosti zemlje.

V mnogih deželah, posebno na Angleškem so kmetovalci že davno spoznali to resnico, ter velja tam apnenje zemljišč za zboljšanje istih tako, da je zakupnik postavno obvezan dajati najemniku za takšno gnojenje izročeni zemljišč posebno odškodnino.

Tudi pri nas je mnogo zemlje, ki noče roditi zadostno, dasi jo pridno gnojimo z običajnim gnojem. Manjka ji apna. Kupuje se lahko apno v to svrhu ali vžganih grudah, pesnato ali v obliki moke. Cena mu ni previsoka, posebno ako ga naroči več kmetovalcev skupno, kar storijo najložeje kmetijske zadruga, kjer jih imajo. — Mnogokje pa bi se apno lahko žgalo v to svrhu tudi doma, posebno če se združi več kmetovalcev.

Književnost.

(Knjige „Slovenske Matice“.) Prejeli smo: I. Letopis „Slovenske Matice“ za leto 1893, uredil Anton Bartel. Vsebina: 1. Vrhovec: Meščanski špital. (Doneski h kulturni zgodovini ljubljanskega mesta). 2. Dr. Fr. Vidic: Nekaj o razmerju slovenskih Trubarjevih spisov k protestantskim hrvatskim knjigam. 3. Ivan Steklasa: Ivan Turjaški, krajiški zapovednik. 4. L. Pintar: Slovanski in besedoslovni paberki. 5. † Iv. Bernik: Duševna izobrazba človeška in žensko vprašanje. 6. Ivan Vrhovec: Veliki šenklaški zvon v Ljubljani — čegav je? 7. R. Perušek: Bibliografija slovenska. 8. E. Lah: Letopis „Slovenske Matice“. II. Slovenske narodne pesmi, IV. snopič (konec I. zvezka) uredil dr. K. Štrekelj. III. Zgodovina slovenskega slovstva. IV. del; spisal profesor dr. Karol Glaser. IV. Zabavna knjižica: Cerkniško jezero, spisal Jož. Žirovnik, nadučitelj. V. Ant. Knezova knjižica. Zbirka zabavnih in poučnih spisov. Vsebina te knjigi je: I. Fr. Ks. Meško: Slike in povesti: Drama v vasi. — Bolnik, (Študija.) — Sestanek. (Črtica.) — Berač. (Slika.) — Zaradi mačke. (Črtica.) — Baška o kreposti. (Črtica iz mestnega življenja.) — Srakoperjeva hruška. (Slika iz vasi.) — V salonu gospe Sokolove. (Slika iz malomestnega življenja) II. Fr. Levec: Strelcov „Popotnik“. (Knjižno-zgodovinska črtica.) III. Anton Medved: Vzori. — Na deželi. IV. Fr. Levec: Ob stoletnici Janeza Vesela Koseskega. VI. Električna, nje proizvajanje in uporaba; spisal Ivan Šubic, II. del.

Št. 16 192.

Razglas

štaj. deželnega odbora v zadevi nabave smodnika za streljanje zoper točo.

Občinski in okrajni zastopi, kakor tudi kmetijske podružnice zamorejo dobiti smodnik za porabo streljanja zoper točo po znižani ceni 38 kr. za kilogram, in sicer:

- a) v zabojih po 25 kilogramov,
b) v sodčkih (znotraj vreča) po 112 klgr.

Naročiti je pri štaj. deželnem odboru pravčasno, t. j. če mogoče 2 do 3 tedne pred rabo smodnika, da se zabrani vsakojaka zamuda pri pošiljanju, ker ne vozijo vsak dan vlaki z razstreljivimi predmeti.

Pri naročevanju naznaniti je tudi natančno ono železniško postajo, s katere se hoče smodnik odvesti.

Znesek za smodnik vposlati je istočasno z naročitvijo dež. odboru ter navesti, ali se želi pošiljatev smodnika v zabojih ali v sodčkih.

Cena je vračunši opremo pri zabojih po 25 klgr. 10 gld. 12½ kr. in pri sodčkih (znotraj vreča) po 112 klgr. 45 gld. 06 kr.

Ker razpošilja smodnik letos c. in kr. topničarska orodnica od smodnišnice v Kalsdorfu, povzela bo ista orodnica za voznino od smodnišnice do postaje Kalsdorf odškodnine 10—15 kr. od zaboja in 50 kr. od sodčka; razven tega plača stranka še voznino od postaje Kalsdorf do oddajne postaje.

Pri pomni se še, da se vzamejo sodčki in vreče v nepoškodovanem stanju, plačano do postaje Kalsdorf, po odbitju 15% obrabe nazaj.

Iz tega se razvidi, da stane naročitev smodnika loco žel. postaje Kalsdorf okroglih 41 kr., kateri znesek pa se zniža na 39 kr., ako se naroči v sodčkih ter prazno posodo (sodček in vrečo) nazaj pošlje.

Končno se opozarja okrajne in občinske zastope ter kmetijske podružnice, da strogo pazijo, da se rabi za streljanje proti toči po znižani ceni naročeni smodnik edinole v ta in noben drug namen.

O tem je obvestiti vse občine okrajev.

V Gradcu, dne 12. aprila 1899.

(128) 1

Od štaj. dež. odbora.

Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani so poslali: Slavna Kmetiska posojilnica na Vrhniki 30 gld. (po tiskovni pomoti zadnjič izkazano 30 kr.) — Slavno hranilno in posojilno društvo v Ptuj 100 gld. pokroviteljine. Gdč. Ema Šentakova na Vranskem iz nabiralnika v gostilni „Slovan“ 3 gld. 10 kr. Podružnica v Rojanu po blagajnici gdč. Ivanki Mikelič 80 gld. Iz Cerknega čč. gg.: Ivan Nep. Murovec, župnik in dekan 1 gld., Janez Wester, kurat v Otaležu 1 gld., Josip Cigoj, župnik v Jagerščaku 1 gld. in Janez Kokošak, župnik v Šebreljah 1 gld. Podružnica v Kobariču po g. Rakovščeku 25 gld. 30 kr. Od podružnice v Braslovčah č. g. predsednik A. Veternik 16 gld. 67 kr. udnine in zbirko gdč. Pavle Jarc 2 gld. 76 kr. Gdč. Julija Južna pri Sv. Juriju ob Taboru iz nabiralnika v gostilni „pri pošti“ 4 gld. 50 kr. G. Franc Štelc iz Kamnika nabral v veseli družbi pri „Smrečniku“ v Mengšu z geslom: „Ker nihče nam ne pomaga, pomagajmo si sami!“ 2 gld. 10 kr. Gdč. Marija Škale v Kkonjicah za šolo na Muti 1 gld. Gdč. Mimika Plepelec v Središču 4 gld. 10 kr. G. Fr. Fajdiga v Sodražici iz nabiralnika 3 gld. 6 kr. G. Ivan Jebačin, trgovec v Ljubljani in založnik kave družbe sv. Cirila in Metoda 100 gld. Slavna posojilnica v Vitanju 5 gld. in za velikovško šolo 10 gld. Živeli velikodušni dobrotniki in njih nasledniki. Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

Koledar.

Petek (21.) Anzelm, škof; Bruno, spoznovalec. — Sobota (22.) Soter in Kaj, p. m.; Robert, opat. — Nedelja (23.) 3. povelikonočna. Adalbert, škof. — Ponedeljek (24.) Jurij, mučenec; Bona, muč. — Torek (25.) Marko, evang.; Armin, muč. — Sreda (26.) Klet, papež; Marcellin, papež. — Četrtek (27.) Peregrin, duhovnik; Anastazij, p. — Ščip dne 25. ob 8. uri 27. min. zvečer.

Sejmi.

Dne 23. aprila v Hočah, Kaniži pri Ptuj, Ivnici, Ptuj in pri Sv. Juriju ob Pesnici Dne 24. v Ponikvi, Mozirju, Studenicah, pri Sv. Juriju ob juž. železnici in v Zdoalah. Dne 25. v Dobovi, Gotovljah, Halbenrainu, Kostivnici, Št. Juriju na Ščavnici, Št. Juriju ob Taboru in Vuzenici. Dne 26. v Kozjem in Sevnici.

Loterijske številke.

Dunaj 15. aprila 1899: 12, 20, 31, 54, 51,
Gradec „ „ „ 15, 29, 31, 84, 57.

Izkaz.

Za Ant. Freunfeldov nagrobni spomenik v Ormoži so darovali:

Slavno učiteljsko ormoškega okraja 46 gld. 90 kr.; slavna ormoška posojilnica 10 gld.; gdč. Anika Freunfeldova 10 gld.; gdč. Francika Freunfeldova 5 gld.; gg.: dr. Ivan Omulec 5 gld.; dr. Ivan Geršak 3 gld.; dr. Ivan Preskar 2 gld. 50 kr.; Milan Geršak, Franc Gomzi, Ladislav Jerše, Andrej Kalchbrenner, Franc Kranjc, Vekoslav Kranjc, č. g. Jakob Menhart, gg.: Marko Partnauer, Štefan Pernat, dr. Ivan Petovar, Jakob Potočnik, Martin Trstenjak in č. g. Vilibald Venedig po 1 gld.; č. g. Franc Gartner, gg.: dr. Ivan Geiger, Simon Kandrič, Vekoslav Mikl in gospa Marija Štupcova po 50 kr., ter gospa Jožefa Magdičeva 25 kr. — Skupaj 98 gld. 15 kr. Vsem p. n. darovalcem izreka najsrčnejšo zahvalo odbor učiteljskega društva za ormoški okraj.

Več hektolitrov brinjevca in slivovke

domačega pridelka ima na prodaj

Mihael Horvat

veleposestnik, Kozje, Štajarsko.

Vabilo
na

občni zbor

„Hranil. in posojilnice na Ljubnem“, ki se bo vršil
v torek, dne 25. aprila 1899

ob 1. uri popol. v društveni pisarni s sledečim vzporedom:

1. Poročilo ravnateljstva.
2. Poročilo nadzorstva.
3. Potrjenje letnega računa in razdelitev čistega dobička.
4. Sprememba društvenih pravil.
5. Razni navoti.

Ljubno, dne 12. aprila 1899.

Ravnateljstvo.

Učenec

se takoj sprejme v trgovino z
mešanim blagom na Ptujski
gori pri Ptuj. 3—1
Ivan Koletnig.

Posestnikom vinogradov

priporočam se za cepljenje ameriških trt na zeleno in suho, kakor tudi za cepljenje drugih dreves.

Jakob Kovač,

Laška vas, pošta Štore.

1

Na prodaj

je jednonadstropna hiša, z lepim hlevom in ledenico. V hiši je trgovina in gostilna. Posestvo je na lepem prostoru. Tukaj se boče v kratkem zidala železnica. V tem kraju koplje se tudi premog. Več pove

Iv. Laurič

(132) 3—1 na Vranskem pri Celji.

Izurjen sollicitator

sprejme se s 1. majem 1899 v pisarni
dr. Lud. Filipič-a v Celji.

Lepo malo posestvo

10 minut od trga Šmarje pri Jelšah na Spodnjem Štajarskem ležeče, se proda prav cenó. Obstoja iz lepe, zidane enonadstropne hiše, s 5 sobami, 2 kubinjami in 3 kletmi, gospodarskega poslopja, vinograda, ki je z 3letnimi, požlahtnenimi amer. trtami zasajen, sadnega vrta, travnika, njiv, gozdčka in male lične kapelice. Vse v najboljem stanju, arondirano in se proda le, ker je za posestnika preoddaljeno. Zemlje je 30909 m².

Natačneje pojasni dr. Derč v Ljubljani, ali g. Wagner, kupec v Šmarji pri Jelšah. 3—1

Zdravega in krepkega

učenca

poštenih starišev, z dobrimi spričevali, sprejme
tako trvdka (119) 2—2

And. Elsbacher na Laškem.

Slavnemu občinstvu
uljudno naznanjam, da sem preselil svojo

mesarijo

iz Glavnega trga k farni cerkvi v hišo gospe Bratanič št. 1. — Ob enem se najuljudneje priporočam za mnogobrojen obisk ter zagotavljam dobro postrežbo z vedno svežim mesom po pri mernih cenah.

Najodličnejim spoštovanjem

Anton Pleterski

mesar v Celji.

(130) 4—1

Prodajalka

(134) 3—1

za trafiko, zmožna slovenskega in nemškega jezika, v starosti med 20. in 30. leti, s 50 gld. kavicije, se sprejme 1. maja. Več se zve v Celji, Nova ulica 11.

Na prodaj

(115) 3—2

je hiša z gostilno in prodajalnico na glavni cesti 10 minut od kolodvora Št. Jurij na juž. želez.; k hiši spada 4 orale njive in živinski hlev. Več pove upravnistvo tega lista.

Učenca

sprejme takoj **Ivan Rakoša**, dimnikar
(116) 2—2 v Ormoži.

Proso

vsako kvantiteto po najboljši ceni kupuje
Peter Majdič v Celji. 3—2

Išče se

pošten oženjen še mlad mož, kateri bi prevzel hišo s štirimi sobami, shrambo za jestvino, dvema kletima, sočivnim in sadnim vrtom, tik okrajne ceste blizu železnice v vasi s cerkvijo v okraju Šoštanj. To posestvo je združeno z gostilniškim obrtom, ter ob enem sposobno zavoljo lepe lege tudi za trgovino. Natačneji pogoji izvejo se pri g. **Ivanu Lipoldu** trgovcu in posestniku v Mozirji. (123) 3—2

Najboljše strune

za gosli, kitaro, tamburico ali citre so
za dobiti v trgovini

Drag. Hribar-ja v Celji

Rjovška ulica št. 2

Svoji k svojim!

IVAN REBEK

stavbeni in umetni ključar
v Celji

Poljske ulice št. v. 14, v lastni hiši.

Priporočam se prečastiti duhovščini in slav. občinstvu za napravo vsakovrstnih del, spadajočih v mojo stroko, n. pr. napeljave vodovodov in strelvodov, hišne telegrafe in telefone, štedilna ognjišča vsake velikosti in kakovosti. Izdelujem nagrobne, predaltarske, vrtno in druge železne ograje, kakor tudi vrata, navačna in umetna dela.

Priporočam svoje na stroj pletene mreže za ograjenje vrtov ali dvorišč, kakor tudi v varstvo velikih steklenih oken, n. pr. pri cerkvah itd. itd.

Načrti in proračuni brezplačno.

Vse po najnižjih cenah.

Svoji k svojim!

Naznanilo in priporočilo.

Slavnemu občinstvu uljudno naznanim, da sem preselil svojo čevljarstvo obrt v hišo g. Naskota v Gospodski ulici št. 24.

Priporočam se za cenjena naročila in obljubujem točno, ceno in solidno potrežbo.

V Celji, dne 5. aprila 1899.

(110) 3-3

Fran Perdan
čevljarji mojster.

Podpisani dovoljuje si častiti dohovščini in p. n. občinstvu naj uljudneje naznaniti, da je preselil svojo obrt v Graško cesto št. 23.

Za bližajočo se sezono se priporočam v napravo vseh vrst oblek za gospode in dečke v najelegantnejši izpeljavi in po najnižjih cenah.

V blagu imam vedno najnovejše v zalogi. Velika zaloga konfekcije za gospode in dečke, kakor: vsakovrstne obleke, športne sukne najnovejše mode, površniki, haveloki itd. v vsakej velikosti in fazoni po čudovito nizkih cenah.

Velespoštovanjem udani

(117) 2-2 **Josip Hočevar.**

Vožne karte in tovorni listi v

AMERIKO.

Kralj. belgijski poštni parnik

Red Star Linie iz Antverpna naravnost v Novi Jork in Filadelfijo. Koncesijovana od vis. c. kr. avstrijske vlade. Pojasnila daje Red Star Linie. Dunaj IV. Wienergürtel 20.

Julij Popper, Bahnstr. 8, Innsbruck in Anton Rebek, Kolodvorska ulica 29 v Ljubljani.

3-2

Na prodaj

je hiša z gostilno in prodajalnicjo v Sp. Novim vasi pri Slov. Bistrici. K hiši spada lep sadovnik in vrt za zelenjavo. Prav pripravno za kakega vpokojenega. Kupec potrebuje samo 1000 gld.

Več pove **Andrej Nagode** tam.

Dragi bralci „Domovine“!

Svoji k svojim!

Anton Kolenc

trgovec v Celji

v „Narodnem domu“ in „pri kroni“ priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu svojo bogato zalogo raznovrstnega

špecerijskega blaga

po jako nizkih cenah, kakor tudi vino, na debelo in drobno.

Kupuje vsake vrste deželnih pridelkov, kakor: oves, pšenico, rž, ječmen, ajdo, proso, konoplje, laneno seme. Ob času vsake vrste sadje, tudi divji kostanj vsake množine, sploh vse deželne pridelke po najvišjih cenah. Vzajem tudi še fižol vsake vrste in vsako množino, kakor tudi jajca in kuretino. Kupim tudi suhe gobe, orehe, suhe in sveže bruske, želod itd., vse po najvišjih cenah. — Častitim gg. duhovnikom naznanjem, da imam vsakovrstne pristno čebelno-voščene sveče v zalogi.

Imam tudi krompir za seme v zalogi, rožni in beli in seme štajarske detelje.

„Pri dobrem pastirju“!

Kupim vsake vrste jabolka.

Kupim vsake vrste jabolka.

P. n.

Slavnemu občinstvu uljudno naznanjam, da je moj dosedanji drug, gospod **Fran Pečnik** izstopil iz tvrdke

Topolak & Pečnik

in vodim od danes naprej trgovino jaz sam v lastni hiši, Ljubljanska cesta št. 4 pod tvrdko

ANTON TOPOLAK.

Zagotavljam slavno občinstvo, da bodem postregel z vedno svežim in dobrim blagom pa jako zmerni ceni, se priporočam v mnogobrojen obisk

(129) 2-1

z najodličnejšim spoštovanjem

Anton Topolak.

Zacherlin

Ne v zavitkih
jedino pristen v steklenici!

To je v resnici neprekosljiva, radikalna pomoč proti vsakateri mrčesni nadlogi.

Celje:	Traun in Stiger	Gomilsko:	L. Idvoršek
..	Alojzij Walland	Trg Lemberg:	Franc Zupančič
..	Viktor Wogg	Laško:	Andrej Klambacher
..	Milan Hočevar	Planina:	Lud. Schescherko
..	Ferdinand Pellé	..	F. Wandrechtsteiner
..	Josip Matič	Gornji grad:	Jakob Božič
..	Anton Ferjen	Polčane:	Ferd. Ivanus
..	Friderik Jakovitsch	..	A. P. Kratadorfer
..	Fr. Rischawy	..	Anton Schwelz
..	Karol Gela, lekarna	Mozirje:	Leopold Vukič
..	Fran Zanger	Pristova:	Marija Suppanz
..	Fran Janesch	..	And. Suppanz
..	Anton Kolenc	Brežice:	Fran Mathes
..	M. Rauscher lekarna	..	Varlec & Umek
..	Topolak & Pečnik	St. Paul:	Norbert Zanier
..	Josef Simz	St. Juri:	Fran Kartin
Braslovce:	Ant. Plaskan	..	J. F. Schescherko
..	Josip Paner	St. Lovrenc:	Elna Turin
Dobrna:	Jos. Sikošek	Smarje:	Josip Wagner
Hrastnik:	Alojzija Bauerheim	..	Janez Lechnigg
..	Konsumno društvo	Trbovlje:	Konsumno društvo
..	Josip Wenk	..	J. M. Krammer
Konjice:	Fr. Kupnik	..	Fran Pollak
Vojnik:	Fr. Zotti	..	Rob. Stenowitz

Zahvale.

Spoštovani gospod!

Zahvaljujem Vas, ker ste mi poslali tako izvrstno zdravilo proti kašlju in prsoboli. Porabil sem jedno steklenico trpotčevega soka, pa sta mi kašelj in prsobol skoro prenehala. Pošljite mi takoj še 3 steklenice Vašega izvrstnega trpotčevega soka ter zraven tudi 2 zavoja čaja proti kašlju. Z velespoštovanjem

Vaš hvaležni

Jakob Suppan.

V Divači, dne 19. vinotoka 1897.

Trpotčev sok (Spitzwegerich-Saft), kateri deluje tako izvrstno zoper kašelj, prsobol, hrip, težkemu dihanju pa tudi za stare bolečine, dobiva se vedno svež v lekarni k Zrinjskomu, H. Brodjovin, Zagreb, Zrinjski trg št. 20.

Naj vsakdo pazi na varstveno znamko, ker le oni trpotčev sok je iz moje lekarni, ki ima na steklenici sliko Nikole Šubića Zrinjskega, bana hrvatskega.

Cena steklenici trpotčevega soka z natančnim navodilom o uporabi je 75 krajcarjev.

Zraven trpotčevega soka je tudi dobro rabiti gorski čaj proti kašlju.

Cena jednemu zavoju gorskega čaja proti kašlju z natančnim navodilom je 35 kr.

Prvo kakor drugo se pošilja vsak dan po poštne povzetju. Kdor pošlje denar v naprej, naj priloži za vozni list in za zabojček 20 kr.

Lekarna k Zrinjskomu

H. BRODJOVIN

Zagreb, Zrinjski trg št. 20.

Cenjeni gospod lekarnar!

Pred kratkem časom sem si naročil od Vas jedno steklenico krepilnih švedskih kapljic, one so meni in mojim znanecem tako dobro pomagale, da se Vam moram za to dobro zdravilo najtopleje zahvaliti. Blagovolite mi za moje znance še poslati tri steklenice po 80 kr. po poštne povzetju.

S spoštovanjem

Vid Zanič

Modruš, dne 26. maja 1898.

Prave krepilne švedske kapljice delujejo izvrstno proti vsem žledčevim boleznim, pospešujejo prebavljenje, čistijo kri, krepijo želodec. Po teh kapljicah se izgubijo vse bolezni v želodcu in črevah ter se dobi dober tek. Paziti je treba na varstveno znamko, ker le one krepilne švedske kapljice so iz moje lekarni, ki imajo na steklenici sliko Nikole Šubića Zrinjskega, bana hrvatskega.

Cena jedni steklenici krepilnih švedskih kapljic z natančnim navodilom je 80 kr. Pošilja se vsak dan po poštne povzetju. Kdor pošlje denar v naprej, naj priloži za vozni list in zabojček 20 kr.

Lekarna k Zrinjskomu

H. BRODJOVIN

Zagreb, Zrinjski trg št. 20.

Naročila, ki znašajo 5 gld. in več pošiljajo se poštne prosto.

Vrlo spoštovani gospod!

Moja žena je ležala tri mesece vsled trganja po udih in kostoboli. Ko pa je začela rabiti Vaše „mazilo proti kostoboli“ ustala je že po treh dneh, a danes pa, hvala Bogu, hodi. Zahvaljujoč se Vam na tem izvanrednem mazilu ostajam pokoren sluga

Bartol Lisički.

V Strmcu pri Stubici, dne 22. travna 1898.

Mazilo proti kostoboli (Fluid) je vrlo dobro zdravilo proti trganju v kosteh, revmatizmu, bolečinam v križu, proti prehlajenju, pri prepihu itd. Mazilo krepki izmučene žile, ter pomaga starim, ki trpijo na slabosti v nogah.

Vsaka steklenica mora biti prevedena z varstveno znamko, t. j. s sliko Nikole Šubića Zrinjskega, bana hrvatskega, ker samo ono mazilo je iz moje lekarni, koje nosi to varstveno znamko na steklenici. Cena jedni steklenici mazila proti kostoboli z natančnim navodilom je 75 kr. Razpošilja se vsak dan po poštne povzetju.

Kdor pošlje denar v naprej, naj priloži za vozni list in zabojček 20 kr.

Lekarna k Zrinjskomu

H. BRODJOVIN

Zagreb, Zrinjski trg št. 20.